

9

ברק ברינקר, ״שלג מלאכותי״

הדפסת פיגמנט על נייר ארכיבי, 70x100 סמ', 2014

ברק ברינקר בוחן בעבודתו את המבט בצילום כחלק מנופים מעשי ידי אדם, מלאכותיים, שתפקידם מהווה מענה לדרכים פוליטיות-אסתטיות של הציונות בתחילתה. המבט החבוי של הנערה על היער, מבט דומנטי - נוסטלגי לנופי היערות באירופה ה'נאודה'. עבודתו משלימה את הנרטיב המודגש בקומה זו של תפיסות חלל ביחס למבט האנושי. d **מתן בן טולילה**, "הים שלי" (דיפטיך)

נוונן בן טולילוו, "הים שלי" (דיפטין שמן על בד, 40x48 סמ', 2013

הדיפטיך הקטן של האמן **מתן בן טולילה** - 'הים שלי', מחזיר אותנו אל הנוף הטהור, הנקי. השמיים והים הם בבסיס חיבורנו אל הטבע, והם עוטפים אותנו מכל עבר. הנחות הצבע של מתן, מעין מריחות מדויקות, מזכירות לנו במקצת את הציור הקוביסטי, שבתחילת המאה הקודמת בקש לשבור את הציור הריאליסטי, וגם את המציאות הקשה שבין שתי מלחמות העולם.

d Matan Ben Tolila, My Sea (Diptych) Oil on canvas, 48X40 cm, 2013

The small-scale diptych by the artist Matan Ben Tolila - 'My Sea' - takes us back to the pure, clean landscape. The sky and the sea are at the foundation of our connection to nature, and they encompass us in every way. Matan's precise brushstrokes are somewhat reminiscent of Cubist painting, which set out to shatter Realist painting, as well as the harsh reality of the years between the two world wars in the early 20th century.

Barak Brinker, Artificial Snow Archival pigment print, 70x100 cm, 2014

Barak Brinker views his work from the perspective of photography being part of manmade, artificial landscapes, the purpose of which is to respond to political-aesthetic Zionism at its inception. The hidden perspective of the young woman in the forest is a Romantic one – nostalgic for forest landscapes of the "enlightened" Europe. His work complements the narrative highlighted on this floor, viewing the perception of space in relation to the human gaze.

i מחובוו

היצירה?

מתן בן טולילה, "14 ירחים נעלמים" שמן על בד, 188x152 סמ', 2012

עוד תוכלו לראות בקומה זו את ציורו של **מתן בן**טולילה – '14 ירחים נעלמים', שהוצגה בתערוכה
'הליכות ירח', בגלריה נגא בתל-אביב. הבית מצויר בקווי
מתאר בלבד, אינו מזמין כניסה או יציאה, אינו מגדיר
חלל, אלא מהווה רק שרטוט דו ממדי, נטול חיים ונפש.
הצבעוניות בה השתמש מתן מאוד מלאכותית ורחוקה
מן הטבע, ונראית כרצף של גזירות נייר שטחיות.
העבודה מחזירה אותנו אל הניכור בין האדם לטבע, לצד
השאלות שעלו במוצגים שבקומת הלובי.
התבוננו היטב בציור הנפלא ונסו לגלות מאין שם

h
Assaf Rotem, Untitled
Acrylic on canvas, 120x90 cm, 2015

There are also a number of works shown here that deal more interpretively, or indirectly, with amalgams of humanity and nature. A work by **Assaf Rotem** proposes an examination, or a glimpse, of art, which is in fact an invitation (through the painting) to a second-degree viewing of the artist's work. The piece is derived from a series of paintings that Assaf displayed at Beit Berl College's graduate show, where he presented a photographic perspective of the 'photographer's photography'. This investigation brings us back to the point where man, through technology of his own invention,

grows distant from his own primary gaze. This is a very timely conversation in this era of 'selfies' and 'new media'.

How would you thematically link Assaf's piece to the pair of photographs by Yoram Vidal that we saw earlier?

h אסף רותם, *ללא כותרת* אקריליק על בד, 120x90 סמ', 2015

כיצד הייתם מחברים תמטית את עבודתו של אסף לזוג הצילומים של יורם וידל, שראינו קודם לכן ?

עוד מוצבות בקומה זו מספר יצירות העוסקות בחיבורים בין האדם לטבע, באופן תפיסתי יותר, או בלתי ישיר. עבודתו של אסף רותם, המציעה מבט או ההתבוננות על האמנות, היא בעצם הזמנה לצפייה בדרגה שנייה (באמצעות הציור) במעשה ידיו של האמן. העבודה שאובה מסדרת ציורים שהציג אסף בתערוכת הבוגרים במדרשה לאמנות בית ברל, בה הוא הציע מבט צילומי של 'צילום המצלם'. דיון זה לוקח אותנו לאותה נקודה בה האדם, באמצעות הטכנולוגיות פרי המצאחו, מתרחק ממבטו שלו הראשוני. שיח מאוד רלוונטי בעידן ה'ניו-מדיה'.

i Matan Ben Tolila, 14 Hidden Moons Oil on canvas, 188x152 cm, 2012

On this floor you will also find '14 Hidden Moons' by Matan Ben Tolila, which was featured in the 'Moon Walks' exhibition at the Noga Gallery in Tel Aviv. Lifeless and devoid of mind, the house is only a 2D drawing painted in outline, not inviting entrance or exit, or defining a space. The artificial colors are far from natural, appearing as superficial paper clippings that return us to the alienation between humanity and nature raised by the exhibits on the lobby level.

Take a good look at the wonderful painting and try to discern where the work gets its name.